

[A. John Pedersen.]

Iøvrigt kan vi som sagt tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Boeck-Hansen: Også vi kan tiltræde det foreliggende lovforslag. Fra konservativ side mener vi dog, det vil være rigtigst at få det i udvalg, nærmest med den samme motivering, som den ærede foregående taler har givet for en sådan udvalgsbehandling, idet der ved ekspropriationer kan komme nye momenter ind. Man kunne f. eks. tænke sig, at folk, som blev tvunget til at flytte ud af deres bolig eller forretning, i disse boligfattige tider ikke kunne få nogen anden, og at der derved påførtes dem meget større ulemper end i normale tider. Noget sådant kan jo tænkes at indtræde nu om stunder, og derfor synes vi, det vil være rigtigst, at vi forhandler om dette spørgsmål i et udvalg.

Iøvrigt ser vi altså velvilligt på lovforslaget rent principielt.

Steen: Der foreligger jo de samme gode grunde for nødvendigheden af denne lovgivning, som tilfældet har været gennem en række år, og vi er derfor villige til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. A. John Pedersen rejste spørgsmålet om, efter hvilke retningslinier disse erstatninger fastsættes. Jeg er ikke i stand til at svare herpå på anden måde, end at der — som der står i lovforslaget — skal ydes fuld erstatning. Men da der er udtalt ønske om udvalgsbehandling, bliver der jo lejlighed til i det pågældende udvalg at give de nærmere oplysninger til belysning af selve spørgsmålet.

Jeg takker som sagt for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Victor Gram: Da der er fremsat ønske om, at lovforslaget behandles i et udvalg, skal jeg foreslå, at det henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4541; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2486).

Lovforslaget sattes til forhandling.

M. Larsen: Indledningsvis vil jeg gerne udtale min bedste tak både til den højtærede minister for offentlige arbejder og til det sagkyndige udvalg, der har været nedsat denne sag vedrørende, og som nu gennem sit arbejde er kommet så vidt, at der er opnået overenskomst med det amerikanske selskab om retten til undersøgelse af Danmarks undergrund og udnyttelse af samme. Der er grund til at udtale sin tilfredshed med, at der nu er udsigt til, at denne gamle sag kan løses ad forhandlingens vej, og at et kostbart og indviklet sagsanlæg undgås.

Den første eneretsbevilling udstedtes allerede i 1932. En senere koncession var betinget af, at der blev fundet råstoffer i undergrunden. Ved borerne ved Harte ved Kolding blev det hævdet, at der var fundet salt. Saltfundets rigtighed blev bekræftet af de danske geologer. Det påståede saltfund ved Kolding og anerkendelsen af det dannede grundlag for udstedelse af en 50-årig eneretsbevilling i 1938. Straks efter saltfundet opstod der på Koldingegnen rygter om, at saltfundet var et falsum. Disse rygter næredes af visse mystiske omstændigheder, der var forekommet samtidig med og knyttede sig til fundet, men som følge af krigen og besættelsen måtte hele spørgsmålet stilles i bero. Efter krigen blev spørgsmålet påny taget op, og siden er loven med korte mellemrum blevet forlænget. At få koncessionen omstødt ved et sagsanlæg ville være forbundet med så mange usikkerhedsmomenter og formentlig med så store omkostninger, at det hele ville være tvivlsomt. Rigsdagsudvalget, der har haft lejlighed til at følge sagens gang og er blevet underrettet om dens forskellige faser, var derfor også enig i, at man burde forsøge at opnå et resultat ved en forhandling med amerikanerne.

Nu er forliget opnået, og det indeholder i forhold til den tidligere koncession så betydelige fordele, at det må betegnes som et stort fremskridt.

Jeg skal her lige pege på § 14 i overenskomsten, der siger:

„Ifald bevillingshaveren indenfor en 10-årig periode beslutter sig til erhvervs-